

ZÜLEYXA

Mirzə Şəfi Vazeh

<http://www.kitablar.com>

<http://www.kitablar.org/>

Göy üzünü bəzəyirsə al günəş necə,
Qəlb evimi bəzəyirsən sən də, eləcə.
Yetişmişəm sayəndə mən bu səadətə,
Könlüm bil ki, düçar olar sənsiz zülmətə
Bəllidir ki, yerə zülmət düşəndə birdən
O, gizlədər hər nə varsa gözdən, nəzərdən.
Amma günəş nur saçanda göylərdən bizə,
Yerin bütün gözəlliyi görünər gözə.

Cənnət qapıları günün birində,
Mömin bəndələrə açılan zaman.
Günahlı, günahsız... hamı yerində
Gözləyər qəlbində şübhəylə, güman.
Bütün günahkarlar içində tək mən,
Dayanıb duraram qara-qorxusuz.
Cənnət qapısını bu dünyada sən

Açmısan üzümə ey nazəndə qız!

göydə dövrə vuran ulduzlara bax,
Yenə nur saçırlar bizlərdən uzaq.
Başımız üstündə o qızıl çətir,
Bizim arzumuzdan toxunmuş nədir?!
Durub, bir-birindən uzaqda yanar,
Gah batar, gah da ki, sayrışar onlar.
Qəmli dursalar da, səmada titrək,
Onlar da birləşər bir vaxt bizim tək.

Sevinib dolandığ biz aşına tək,
Yeni bir eşq ilə döyündü ürək.
Səninlə dost oldum, ey gözəl xilqət
Verdi məhəbbətin mənə mərifət.
İndi dərk edirəm başqa cür, qəti
Eşqi, səadəti və məhəbbəti.
Səni istər ikən gətirmək ələ,
Mən özüm olmuşam qarşında kölə.

Munis kəncliyinin əzəmətiylə,
Sən mənim qarşımda saçanda şölə,
Sanasan enümdə açıldı göylər,
Mat-məbhut qaldım mən yox oldu kədər.
Misilsiz nemətdir seyr etmək səni,
Baxdım, məftun etdi camalın məni,
Uçdun, qanadlanıb üstümə birbaş,
Sanki olmuş idik nə vaxtdı sirdaş.

Cəhalət içində olmuşdum sərsəm,
Qocalıb getmişdim ürəyimdə qəm.
Gümrah cavan etdi yenidən məni,
Bir mey, bir məhəbbət, bir də ki, nəğmə
Mey iç, Mirzə Şəfi, dayanma gəl boş,
Ol meylə, sevdəylə, nəğməylə sərxoş.
Yalnız nəşə çağı coşar nəğmələr,
Odur ki, ey nəğmə, nəşələnib coş!

İstədim ki, bir dəmət düzəldim ey mələk, sənə,
Əfsus ki, tapmadım mən, nə gül, nə bir çiçək, sənə.

Dörd yanımdı indi gül-çiçək, dörd yanımdı indi yasəmən,
Əlim irişməz əlinə, artıq yoxsan yanımda sən...

Qoy o vaxta kimi ömür uzansın,
Devranın qanadı düşsun, dayansın.
Şirin bir həsrətin, xoş xatirənin
Qiyməti böyükdür, mənası dərin.
İnan, çatmasa da əlim əlinə,
Sənin yanındadır xəyalım yenə.

Biz də qucaqlaşdı, biz də yanırıq,
Çıxar yadımızdan dərdimiz artıq.
Qəlbimiz qızınıb hərarət ilə.
İsیدər dünyanı məhəbbət ilə.
Yerlə göy əyilib qovuşar yenə,
Busələr verərək biri-birinə.
Onlar da yetərlər arzuya, kama,
Onda mən yer ollam, sən isə səma.

Nüfuz eyləyərdik yerin tərkinə,
Uçardıq göylərə, ulduza, günə.
Yuxlamış sirləri salardıq oyaq,
Şirin nəğmələrə asardıq qulaq.
Bütün yer üzünün gözəllikləri,
İlıq yay havası, çəmənlər, gülləri,
Göydə ulduzlar da, güləndə üzə
Deyərdik hamısı verilmiş bizə.

Fələyin çərxini saxlamaq olmaz,
Böyük sevincin də ömrü olar az.
Gəldim, məsud olam, yanına sənin
Döndüm, nəqş oldu ki, qəlbimə əksin,
Səadət yolunu göstərsin mənə,
Bir də, çatmaq üçün əlim əlinə

KÖHNƏ MƏHƏBBƏT

Vaxt var idi güclü, cavan qolumla,
Səni bərk-bərk. qucaqlayıb öpərdim.

Gənçlik getdi... Köhnə eşqin oduyla,
Vurur qəlbim indiyədək... nə dərdim!
Mənim həyat üzüyümün qaşısı,an,
O üzüyün bəzəyi sən, daşı sən.
İnan, bütün nəğmələrim sənindir,
Ürəyə bax... neyləyirsən yaşı sən.